

แบบสอหอำหวิชาตาสตรเบื่องตฬ **เรื่อง สัตว์ที่เรารู้จัก**

ชั้นประถมปีที่ ๑

ของ กระทรวงศึกษาธิการ

แบบสอนอ่านวิทยาศาสตร์เบื้องต้น

เรื่อง สัตว์ที่เรารู้จัก
ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑

ของ

กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ

พิมพ์ครั้งที่เจ็ด ๒๐,๐๐๐ เล่ม

พ.ศ. ๒๕๑๓

ปกกระดาษราคาเล่มละ ๔.๕๐ บาท
(ห้ามขายเกินกว่าราคาที่กำหนดไว้)

จัดพิมพ์โดยองค์การค้ำของครูสภา
พิมพ์ที่โรงพิมพ์ครูสภาลาดพร้าว
๕๒ ถนนลาดพร้าว บางกะปิ พระนคร
มีลิขสิทธิ์ตามพระราชบัญญัติ

๓๐๖๓๓๓ 13 พค 1๖/1๖

๓๐๖๔๒๗ ๓๑

9516

ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง อนุญาตให้ใช้หนังสือในโรงเรียน

ด้วยกรมวิชาการได้จัดทำแบบเรียนเพื่อใช้เป็น
หนังสืออ่าน วิชาธรรมชาติศึกษา สำหรับชั้น
ประถมศึกษา เรื่อง “สัตว์ที่เรารู้จัก” ซึ่ง
กระทรวงศึกษาธิการได้พิจารณาแล้ว อนุญาต
ให้ใช้หนังสือในโรงเรียนได้.

ประกาศ ณ วันที่ ๑ เมษายน ๒๕๐๑

พล.ต. ว. วิจารณ์

รัฐมนตรีช่วยว่าการ ฯ ลงนามแทน
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ

คำนำ

หนังสืออ่านวิชาธรรมชาตศึกษา เรื่อง “สัตว์
ที่เรารู้จัก” นี้ กรมวิชาการเรียบเรียงขึ้น ตามแนว
การประถมศึกษาปัจจุบัน หนังสือเล่มนี้เรียบเรียง
ขึ้นเพื่อใช้เป็นหนังสือแบบสอนอ่านของเด็กใน
ทางธรรมชาตศึกษา สำหรับชั้นประถมปีที่ ๑

กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ

บัญชีเรื่อง

หน้า

หมากกับเปิด

2

กระรอกในสวน

12

ลูกกบ

16

ผีเสื้อออกไข่

26

เต่าในสระ

30

แมงมุมชักใย

38

รังนกบนต้นไม้

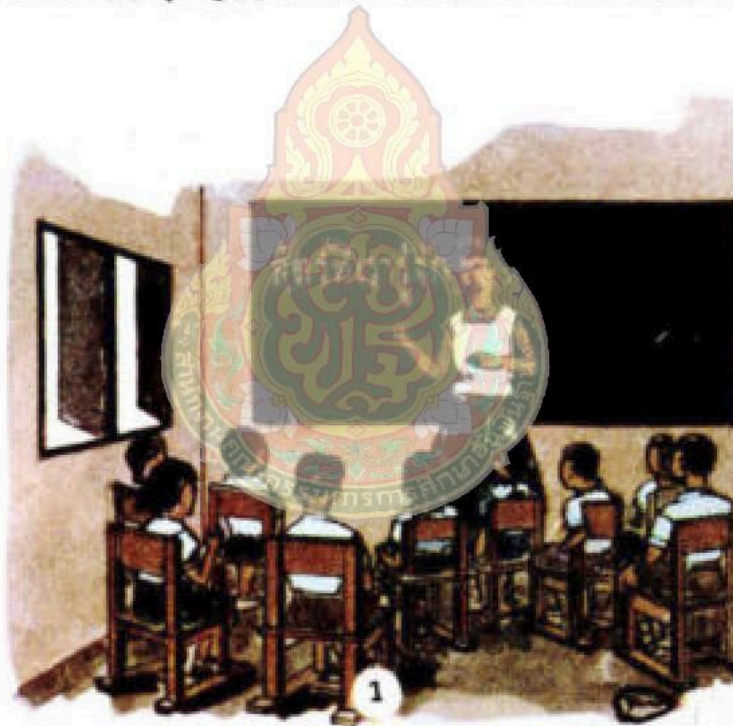
42

ช้างมีแรงมาก

64

สัตว์ที่เรารู้จัก

ครูพูดว่า “เราจะคุยกันเรื่องสัตว์
สัตว์เลี้ยง สัตว์ป่า หรือสัตว์น้ำ
นักเรียนจะอ่านนิทานเรื่องสัตว์ก็ได้”

หมากับเป็ด

ลำดวนว่า

“หนูมีหมาตัวหนึ่งชื่อต่าง
ขนของมันขาว มีจุดดำ”

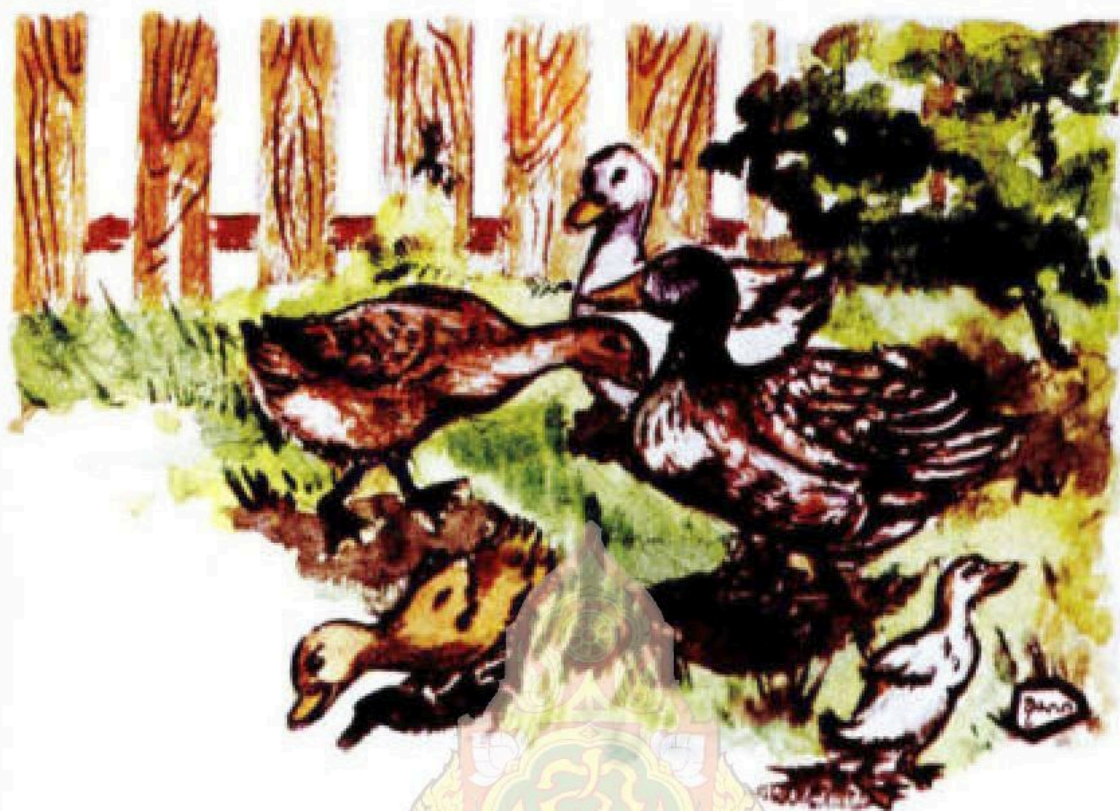
“ต่างนั่งและ
ยืนสองขาได้”

ครูถามว่า “เธอสอนให้มันนั่ง
ยกขาได้อย่างไร”

ลำดวนตอบว่า

“ทีแรกหนูจับด่างนั่งพิงฝา
หนูจับขาหน้าของมันชูไว้ครู่หนึ่ง
แล้วหนูก็ให้มันกินข้าว
หนูทำเช่นนี้อยู่ราวสิบวัน
ด่างก็นั่งยกขาหน้าได้”

เข้าวันหนึ่งอากาศดี

ท้องฟ้าสีน้ำเงินสด

เปิดหน้าต่างกำลังเดินเล่นอยู่

เปิดใหญ่สามตัว เปิดเล็กสองตัว

แม่เปิดและลูกเปิดอยู่ในสนาม
แม่เปิดกำลังเล่นอยู่กับลูก
หมาตัวหนึ่งนั่งอยู่ข้างรั้ว
มันมองดูเปิด
หมาตัวนั้น คือ ดำ
ไม่มีคนอยู่ในสนามเลย
ดำอยากเข้าไปเล่นกับเปิด
รั้วสูง ดำกระโดดข้ามไม่ได้

ด่างลอดรั้วเข้าไปหาเป็ด
ด่างเห่า “โ으้ง! โ으้ง! โ으้ง!”
เป็ดเห็นหมาก็ตกใจ วิ่งหนี
เป็ดร้อง “ก๊าบ! ก๊าบ! ก๊าบ!”

เปิดกล้ว ไม่ยอมเล่นกับต่าง
มันกางปีก และร้องเสียงดัง
“ก๊าบ! ก๊าบ! ก๊าบ!”
มันวิ่งหนีไปทางหลังบ้าน
เปิดขาสั้น วิ่งไม่ได้เร็ว
ตีนเปิดแบนเป็นแผ่นช่วยว่ายน้ำได้ดี
มันชอบเล่นและหากินในน้ำ
ปากของมันแบน
มันใช้ปากใช้หาอาหาร

คนในบ้านได้ยินเสียงเปิดร้อง
เด็กชายคนหนึ่งเห็นหมาไล่เปิด
เด็กชายคนนั้นวิ่งไล่ตีต่าง
ต่างวิ่งลอดร่วกลับไปบ้านของมัน

ด่างวิ่งเร็ว มันชอบวิ่งเล่น
มันชอบวิ่งเล่นกับพวกเราที่สนาม
บางทีมันก็วิ่งไล่แมว

เราให้อาหารด่างกินวันละสองครั้ง
เราเอาน้ำใส่ชามให้มันกินด้วย
เมื่อด่างยังเล็ก มันกินนม
ด่างชอบกินเนื้อและกระดูก
กระดูกทำให้ฟันของมันแข็งแรง

ต่างกลัววิ่งหนีกลับบ้าน
มันเข้าไปแอบอยู่หลังม่าน
มันนอนนิ่ง มันอ้าปากหายใจ
มันเหนื่อย

ทุกคนในบ้านรักต่างมาก
ต่างจับเจ้าหนูตัวใหญ่ในบ้านได้
ต่างเฝ้าบ้านให้เราก็กได้
ต่างชอบนอนอยู่ข้างประตูบ้าน
เมื่อเห็นคนแปลกหน้ามันจะเห่า
มันไม่ยอมให้ใครเข้ามาในบ้าน

กระรอกในสวน

แต่งเล่าเรื่องกระรอก

กระรอกหางยาวเป็นพวง

ขนสีน้ำตาลบ้าง เทาบ้าง

กระรอกมีสีขาว เล็บยาวและคม
มันวิ่งเร็ว และขึ้นต้นไม้เก่ง
มันไต่และกระโจนจับกิ่งไม้ได้ไกลไกล
มันวิ่งหากินตามพื้นดินด้วย
เมื่อกระรอกเห็นคน มันวิ่งหนี
มันวิ่งเข้าไปอยู่ในโพรงไม้
กระรอกชอบอยู่ในโพรงไม้
โพรงไม้เป็นบ้านของกระรอก

ในส่วนมีกระรอกมาก
เมื่อผลไม้แก่ ชาวสวนต้องรีบเก็บ
แดงว่า

“ผมเคยไปเก็บชมพูในส่วน
ผมเห็นกระรอกด้วย”

ฟีนของกระรอกแหลมและคม
มันใช้ฟีนทะและกัดผลไม้กิน
มันใช้ฟีนเจาะมะพร้าวกินก็ได้
มันชอบใช้เท้าหน้าถือผลไม้กิน
เหมือนเราใช้มือ

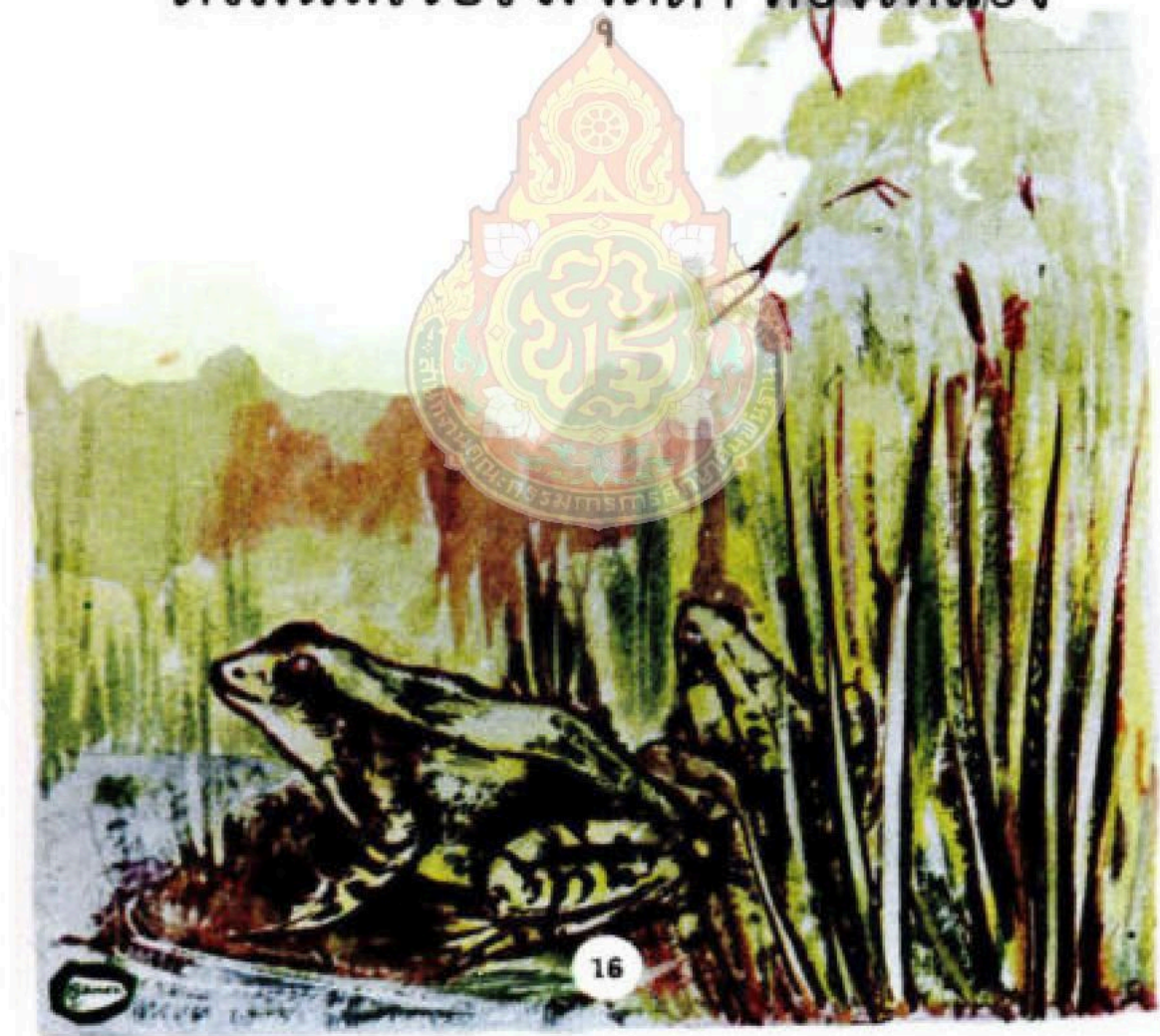
กระรอกกินผลไม้และแมลง
มันชอบกินมะม่วง ชมพู่ ลำไย
กล้วย และผลไม้อื่นอีกมาก
มันชอบกินไข่นกและลูกนกด้วย

ลูกกบ

มาลีนบอกว่า “หนูชอบฟังเรื่องกบ

วันหนึ่งหนูเห็นกบสองตัว

ตัวมันสีเขียว มีจุดดำ ท้องเหลือง”

พี่มานะเคยเรียนเรื่องกบ
พี่มานะเล่าเรื่องกบสนุกมาก
กบเป็นสัตว์สี่เท้า
ระหว่างนิ้วเท้าเป็นเยื่อบาง
มันอยู่ได้ทั้งในน้ำและบนบก
มันว่ายน้ำเร็วและไปได้ไกลไกล
มันอาศัยอยู่ตามริมน้ำ
บางชนิดก็ขุดรูอยู่ใกล้ใกล้น้ำ

หน้าฝน ฝนตก น้ำมาก
กบมักจะลงไปอยู่ในน้ำ
มันไปหาอาหารกินในน้ำ

หน้าฝนกบมักลงไปอยู่ในน้ำ
มันผสมพันธุ์และออกไข่ในน้ำ
ตอนกลางคืนเรามักได้ยินเสียงร้อง

“โ๊บ! โ๊บ! โ๊บ!”

เวลาเรียกตัวเมียกับตัวผู้ร้องเสียงดัง
บางทีกับตัวผู้เกาะหลังตัวเมีย
แล้วว่ายน้ำหรือกระโดดไปหาอาหาร
คล้ายตัวติดกัน

กบออกไข่ในสระหรือในคู
มันไข่ไว้ตามใบไม้ในน้ำ
ไข่จะกลายเป็นลูกกบเล็กเล็ก
เด็กชอบเรียกลูกกบว่า

“ลูกออด”

ไข่กบเป็นเม็ดกลมเล็กเล็ก
ตรงกลางสีดำ รอบรอบสีขาว
เมื่อถูกน้ำ ไข่จับกันเป็นแพ
ในราวสองอาทิตย์ ไข่จะแตกออก
กลายเป็นลูกกบตัวเล็กเล็ก
ลูกกบตัวดำ เรียวเล็ก ไม่มีขา
รูปร่างคล้ายปลา หางยาว
ตอนหัว ตา หู จมูก และปากยังไม่มี
มีเป็นปุ่มปุ่มเท่านั้น

ลูกกบเล็กเล็ก อยู่ในน้ำ
มันกินตัวไรและตะไคร่น้ำ
ลูกกบว่ายน้ำได้เร็วมาก
ปลาชอบกินลูกกบตัวเล็กเล็ก

แม่มกบไม่รู้จักลูกของมัน
มันไม่ได้เลี้ยงลูกของมันเลย
ในราวเดือนครึ่ง ลูกกบเริ่มมีตุ่มขา
ตุ่มขาหลังเกิดขึ้นตรงโคนหาง
ในราวสองเดือน มันชูหัวขึ้นพ้นน้ำ
เพื่อหายใจ
ในราวสามเดือน จะเห็นขาหน้า
ขาค้อยยาวออก โต และแข็งแรงขึ้น

หางก็ค่อย ค่อย สิ้นเข้าแล้วหายไป
มันกลายเป็นกบตัวเล็ก เล็ก
กระโดดขึ้นมาหากินบนบก
ณพอโตเต็มทีเมื่ออายุราวสามปี

กบกินตัวแมลงเป็นอาหาร
มันแลบลิ้นออกมาดักตัวแมลง
แมลงจะติดเมื่อกเหินยวที่ลิ้น
แล้วมันก็กวัดตัวแมลงเข้าปาก
หน้าแล้ง ตัวแมลงไม่มี
กบเลยฝูงตัวอยู่ในดินตามริมน้ำ
มันหลับตานอนนิ่งตลอดหน้าแล้ง
เราเรียกว่า “กบจำศีล”

ผีเสื้อออกไข่

ตีพิมพ์ว่า “ผีเสื้อมีหลายชนิด
ผีเสื้อตัวใหญ่ก็มี ตัวเล็กก็มี”

ผีเสื้อเป็นแมลงชนิดหนึ่ง
ผีเสื้อมีขาสามคู่ มีปีกสองคู่
ปีกของมันสีต่างๆ
สีเหลือง สีแสด สีฟ้า
บางทีก็มีจุดสีแดงหรือสีอื่นบ้าง
ผีเสื้อบินเก่งมาก
มันชอบบินไปหากินกลางแดด
มันกินน้ำหวานดอกไม้เป็นอาหาร

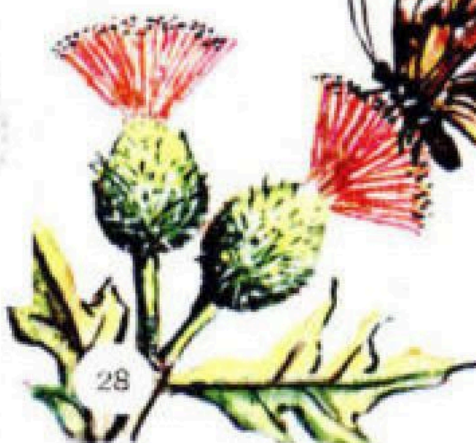

ผีเสื้อเกิดจากไข่

ไข่กลายเป็นหนอนตัวเล็ก

หนอนตัวใหญ่อยู่ในรัง

มันค่อยค่อยกลายเป็นผีเสื้อ

ผีเสื้อออกไข่ทิ้งไว้ตามใบไม้
มันไม่ดูแลไข่และไม่เลี้ยงลูก
ไข่ผีเสื้อกลายเป็นหนอนตัวเล็กเล็ก
นกชอบกินตัวหนอนเป็นอาหาร
ตัวหนอนกินใบไม้เป็นอาหาร
หนอนตัวใหญ่ทำรังห่มตัวเอง
หนอนในรังเรียกว่า “ดักแด้”
มันกลายเป็นผีเสื้อ มีปีก มีขา

เต่าในสระ

“ผมอยากเล่าเรื่องเต่า”

ต่อมพุด
๗

“วันหนึ่งผมไปเดินเล่น
ผมเห็นเต่าสองตัวอยู่ข้างสระ
เต่าตัวหนึ่งคลานขึ้นมาจากน้ำ
อีกตัวหนึ่งหดหัวนอนนิ่งอยู่”

เต่ามีสีขา ขาของมันสั้น
มันเดินช้า มันต้องคลานไป
เต่ามีกระดองแข็งหุ้มตัว
มันหดหัว ตีน และหางได้

เต่าวิ่งแข่งกับกระต่าย
หมาจิ้งจอกเป็นผู้ตัดสิน
เต่าค่อยค่อยคลานไปช้าช้า
กระต่ายไปนอนหลับอยู่ใต้ต้นไม้

นิทานเรื่องกระต่ายกับเต่า

“เต่าทำวิ่งแข่งกับกระต่าย เต่า
และกระต่ายให้หมาจิ้งจอกเป็นผู้
ตัดสินอยู่ปลายทาง เมื่อถึงเวลา
แข่ง เต่าก็คลานไปช้าช้า จนถึง
ปลายทาง ฝ่ายกระต่ายถือตัวว่า
วิ่งได้เร็ว ไปหยุดนอนเสีย เมื่อ
ตื่นขึ้นก็รีบวิ่งไปโดยเร็ว แต่พบ
เต่าไปถึงก่อนแล้ว”

เต่าอยู่ในน้ำบ้าง บนบกบ้าง
เต่าใช้เท้าหลังขุดหลุมออกไข่
เต่าไข่ในหลุมแล้วกลบไว้
มันไม่ดูแลไข่ของมันเลย

เต่ามีหลายชนิดด้วยกัน
เต่าบางชนิดอยู่ในสระหรือในคู
เต่าใหญ่บางชนิดอยู่ในทะเล
เต่ากินลูกปลาและลูกกบเล็กเล็ก
มันกินผักบุ้งและใบไม้ด้วย
แม่เต่าออกไข่ทิ้งไว้ในหลุม
มันไม่ดูแลไข่ในหลุมเลย
ความอบอุ่นช่วยให้ไข่แตกออกเป็นตัว

ลูกเต๋าก็ดจากไข่
ไข่แตกออกเป็นลูกเต๋าทัวเล็กเล็ก
มันค่อยค่อยคลานไปลงสระ
มันไปหากินในน้ำ

นกและงูชอบกินไข่เต่า
ในราวสองเดือนไข่แตกออกเป็นลูกเต่า
ลูกเต่าไม่รู้จักพ่อแม่ของมัน
มันต้องไปหาอาหารกินเอง
มันค่อยค่อยคลานไปข้างสระ
ลูกเต่าลงไปในน้ำเสียงดัง ต่อม !
ลูกเต่าว่ายน้ำได้ตั้งแต่เล็ก
มันไปหากินในน้ำเช่นเดียวกับเต่าใหญ่

แมงมุมชักใย

สุดาเล่าเรื่องแมงมุมชักใย

แมงมุมเป็นสัตว์เล็กชนิดหนึ่ง

แมงมุมมีขา แปด ขา
ขาทั้งแปดของมันอยู่ตอนนอก
ที่กันมีใยไว้ชักเพื่อดักตัวแมลง
แมงมุมชักใยไว้ดักตัวแมลง
เมื่อตัวแมลงมาติด ใยจะลั่น
แล้วมันก็ไปชักใยพันตัวแมลงนั้นไว้
มันกินตัวแมลงนั้นเป็นอาหาร
เมื่อกินแล้ว มันก็หยุดชักใย

แมงมุมคอยจับแมลงอยู่ที่ใย
นกปากยาวชนิดหนึ่งกินแมงมุม
นกนั้นเรียกว่า “นกกินแมงมุม”

แมงมุมมีหลายชนิด
บางชนิดชักใยอยู่ตามบ้าน
บางชนิดอยู่ตามต้นไม้ ต้นหญ้า
แมงมุมส่วนมากอยู่ตามลำพัง
แมงมุมออกไปครั้งละมากมาย
มันไม่ดูแลไข่และลูกของมัน
ลูกแมงมุมต้องหากินเอง
มันต้องหาเลี้ยงตัวเองจนโต

รังนกบนต้นไม้
เด็กชายสนิทนพุดกับครูว่า
“ผมชอบดูรังนกบนต้นไม้
นกนางแอ่นสองตัวกำลังทำรัง
มันทำรังบนต้นไม้”

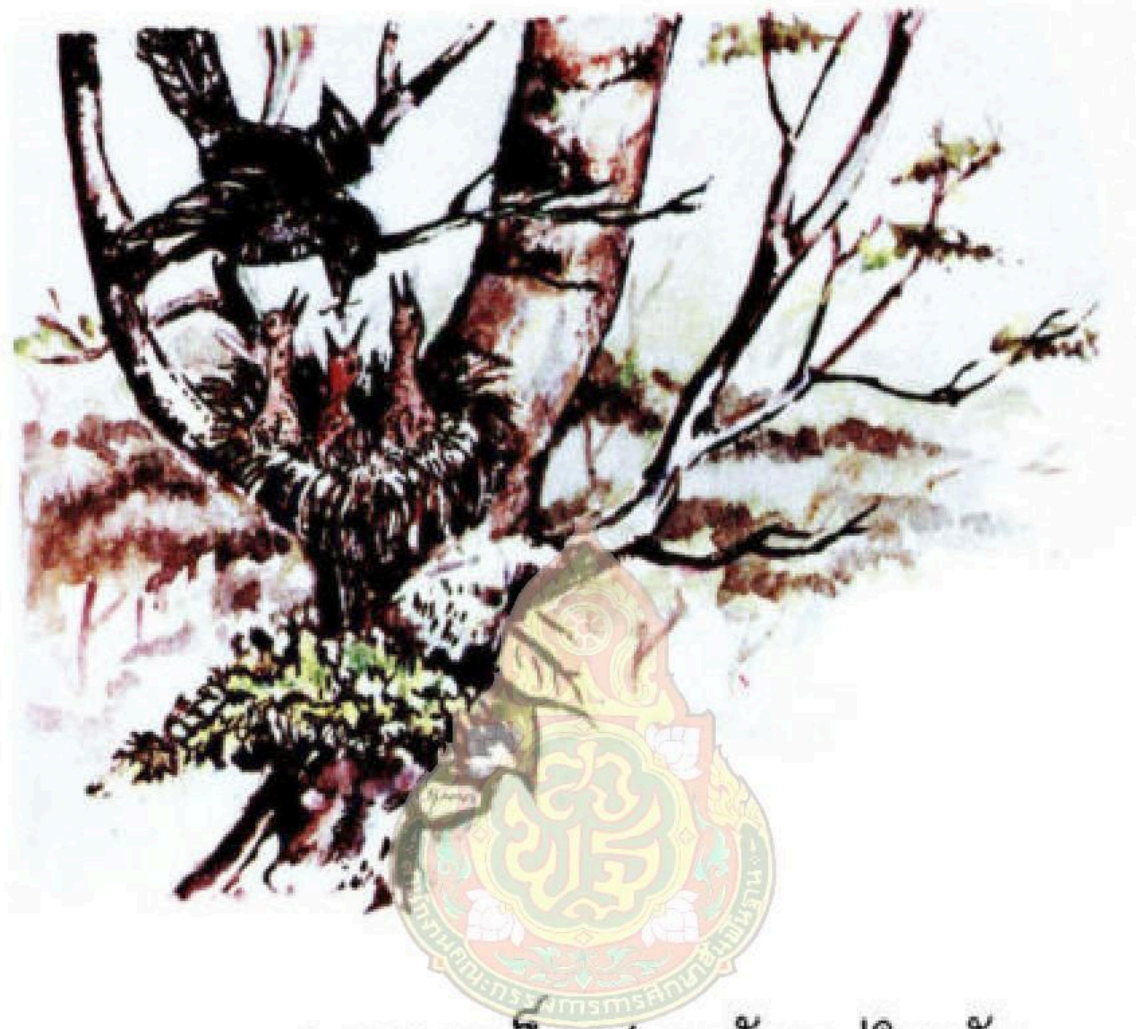
นกกางเขนมักทำรังไว้กลางแจ้ง
นกกางเขนชอบทำรังบนต้นไม้
บางทีมันก็ทำรังในโพรงไม้
มันทำรังด้วยฟางและหญ้าแห้ง

นกกางเขนชอบร้องเพลง
มันชอบเกาะบนกิ่งไม้ ร้องเพลง
มันร้องเพลงและชูหางνάดมาก
มันชอบร้องเพลงตอนเช้าและเย็น

นกนางเขนสองตัวบินมา
มีรังนกอยู่บนกิ่งไม้รังหนึ่ง
ในรังมีไข่สีฟ้ามีจุดจุดสีน้ำตาล
มีไข่ หนึ่ง สอง สาม ฟอง

นกกางเขนตัวหนึ่งบินมารัง
มันเข้าไปกกไข่ในรัง
นกกางเขนตัวนี้ คือ แม่นก
นกกางเขนอีกตัวหนึ่งอยู่ข้างรัง
มันร้องเพลงอยู่บนกิ่งไม้
มันคอยช่วยไล่นกและสัตว์อื่นอื่น
มันช่วยหาอาหารให้แม่นกด้วย
นกกางเขนตัวนี้ คือ พ่อนก

ลูกนกเล็กสามตัวอยู่ในรัง
มันอ้าปาก มันร้องขออาหาร
แม่นกป้อนอาหารลูก

ลูกนกตัวเล็กบินยังไม่ได้
มันหาอาหารกินเองก็ยังไม่ได้
เมื่อเห็นแม่ ลูกนกอ้าปาก
แม่นกเอาอาหารใส่ปากให้

ลูกนกกินตัวหนอนและแมลง
พ่อแม่ต้องหาอาหารให้ลูก
มันนำอาหารมาให้ลูกที่รัง
มันหาอาหารให้ลูกตลอดวัน

ลูกนกคอยแม่อยู่ในรัง
ลูกนกตัวหนึ่งจะบินออกจากรัง
มันร้อง จี๊บ! จี๊บ! จี๊บ!
มันบินยังไม่ได้จึงตกลงมา

ลูกนกตัวเล็กยังบินไม่ได้
มันต้องนอนและเล่นอยู่ในรัง
พ่อแม่ก็นำอาหารมาให้ลูก
พ่อแม่ก็เลี้ยงดูลูกจนโต

ลูกนกตัวหนึ่งอยากบิน
มันกางปีกจะบินออกจากรัง
ปีกของมันยังไม่แข็งแรงพอ
ลูกนกนั้นก็ตกลงมายังพื้นดิน

สัทินเห็นนกตกอยู่ใต้ต้นไม้
ลูกนกบินขึ้นรังไม่ได้
เขาช่วยนำลูกนกไปไว้ในรัง
เขาเป็นต้นไม้เอาลูกนกขึ้นไปใส่รัง

ลูกนกตัวหนึ่งนอนอยู่ในหญ้า
มันร้อง “จิบ! จิบ! จิบ!”
มันบินขึ้น รังไม่ได้

สุนัขพูดว่า “ผมอยู่ข้างต้นไม้นั้น
ผมจับลูกนกตัวนั้นขึ้นมาดู
เป็นลูกนกนางเขน
พี่น้องของมันอยู่ในรังบนต้นไม้
ผมนำมันขึ้นไปใส่ไว้ในรัง”

นกนางเขนบินไปจากรัง
มันไม่กลับมารังของมันอีก
ลูกนกโตพอ ที่จะจากรังแล้ว
มันร้อง “ลาก่อน บ้านที่รัก”

ลูกนกทางเขนตัวโตขึ้น
ปีกของมันใหญ่และแข็งแรงขึ้น
พ่อแม่สอนให้ลูกของมันบิน
ลูกนกบินไปเกาะตามกิ่งไม้ได้
มันหาตัวหนอนและตัวแมลงกิน
พ่อแม่ไม่ต้องหาอาหารให้ลูก
นกทางเขนพากันบินไปหากิน
นกทางเขนไม่กลับมารังอีก

ช้างมีแรงมาก

พันพุดว่า “ช้างมีแรงมาก
วันหนึ่งพ่อพาผมไปดูช้าง
ช้างสามเชือกอยู่ในโรง
ลูกช้างกำลังดุนนมแม่”

ข้างเป็นลัทธิสี่เท้า ตัวใหญ่

ข้างตัวผู้งายาวเรียก “ข้างพลาย”

ข้างตัวผู้งาสั้นเรียก “ข้างลีดอ”

ข้างตัวเมียไม่มีงาเรียก “ข้างพัง”

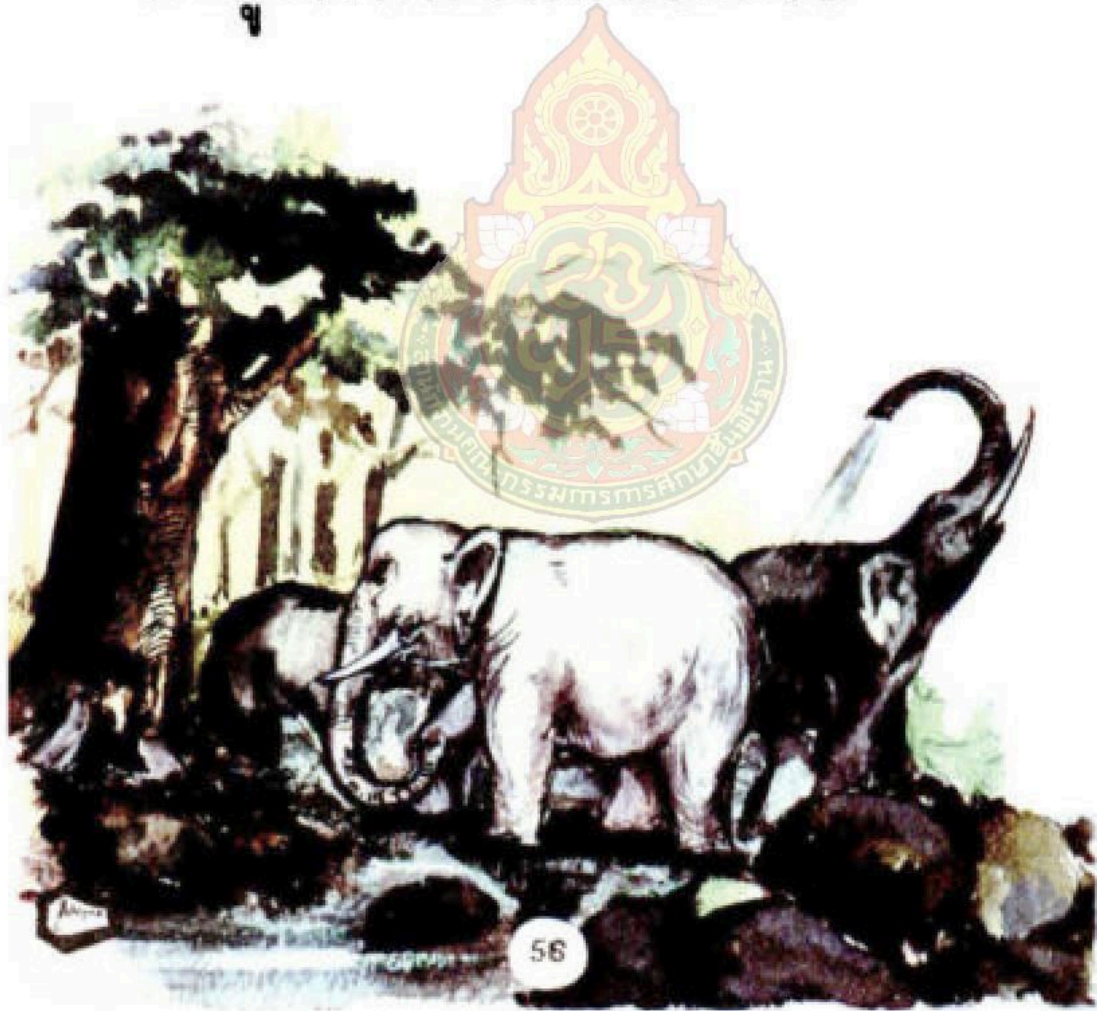
ข้างกินหญ้า ฟางและใบไม้

มันชอบกินผลไม้และอ้อยด้วย

ข้างในสวนลัทธิไปหากินไม่ได้

คนเลี้ยงต้องให้อาหารมัน

ช้างร้อง “ฮัม! ฮัม! ฮัม!”
มันชอบเล่นน้ำในแม่น้ำลำคลอง
มันว่ายน้ำและดำน้ำเก่งมาก
มันชูงวงพ่นน้ำเล่นได้ด้วย

ข้างมึงวงยาวไว้อย่างใจ
มันไฉ่วงหยิบอาหารเข้าปาก
มันไฉ่วงอมน้ำและพ่นน้ำด้วย
ขาของข้างใหญ่และแข็งแรง
เท้าหน้าของมันมีเล็บข้างละห้า
เท้าหลังของมันมีเล็บข้างละสี่
ข้างเดินบุกป่าก็ได้ ขึ้นเขาก็ได้
มันข้ามแม่น้ำลำคลองก็ได้

เราใช้ช้างเดินทางในป่า

เราติดกูปบนหลังช้างให้คนนั่งในกูป

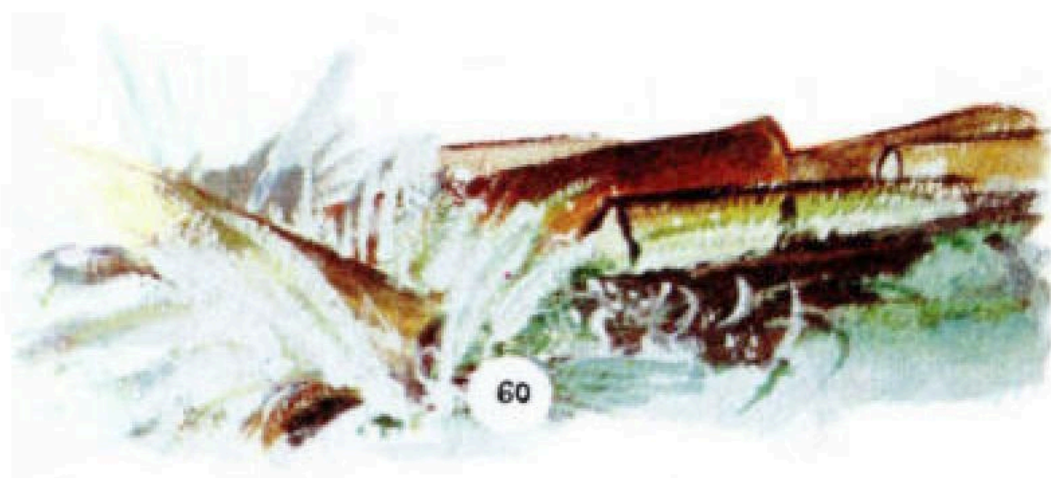
บางที่เราเอาของไว้ในกูปด้วย

เราบรรทุกของบนหลังช้างได้มาก

คนที่คอยข้างถือขอปลายแหลม
เขายังคับข้างให้เดินหรือให้หยุดได้
เขาให้มันเลี้ยวไปทางไหนก็ได้
แต่ก่อนเราไม่มีถนนยาวยาว
เราไม่มีรถยนต์ หรือรถไฟ
เราใช้ข้างเดินทางผ่านป่าเขา
เราบรรทุกของบนหลังข้างด้วย
ข้างเดินเก่ง มันเดินได้ไกล

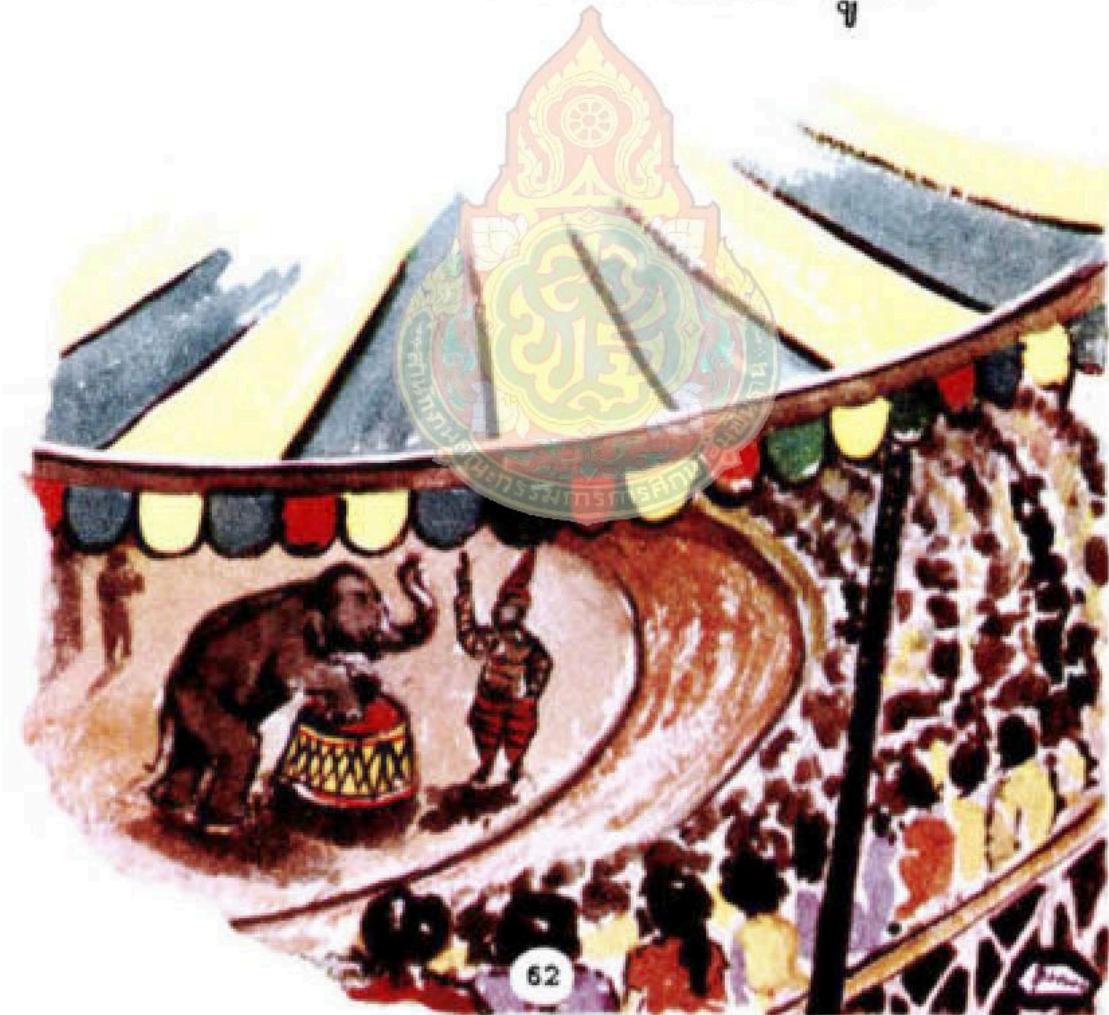

ช้างจัดขงท่อนใหญ่ใหญ่ลงน้ำ
 เลียงขงท่อนใหญ่ตกลงในน้ำดัง
 “ตม! ตม! ตม!”

ช้างเป็นสัตว์ฉลาด มีแรงมาก
เราสอนให้ช้างช่วยเราทำงานได้
ช้างช่วยเราทำงานได้หลายอย่าง
เราใช้ช้างทำงานในป่าโดยมาก
บางที เราใช้ช้างโค่นต้นไม้ในป่า
บางที ใช้ลากขuongท่อนใหญ่ใหญ่
บางที ให้ลากไม้ไปรวมกันไว้
และบางทีก็ใช้จัดขuongลงน้ำ

ข้างเล่นละครสัตว์ได้ด้วย
มันยืน และบางที่เดินสองขา
บางที่ใส่ขาน้ำยันบนถังไม้
บางที่ก็ไ้รงวงชูร่ม

พวกละครลัทธิมักมีข้างมาด้วย
ข้างยกของหนักและใหญ่ได้
มันทำท่าต่างต่างให้คนดูได้
มันทำตามตามที่คนหัดบอกให้ทำ
มันเล่นตัวเดียวบ้าง หลายตัวบ้าง
คนขึ้นไปยืนบนหัวของมันก็ได้
มันไ้่วงรับและยกของได้ดี
เด็กชอบดูข้างทำท่าต่างต่างมาก

แต่ก่อนเราใช้ช้างในการรบ
แม่ทัพมักขี่คอช้างไปรบกัน
คนนั่งท้ายช้างคอยช่วยบังคับช้าง
มีคนรักษาเท้าช้างทั้งสี่เท้า

เราคล้องช้างมาจากป่า
เราทำที่ไว้คล้องช้างป่า
เราเอาช้างบ้านไปต่อช้างป่า
เราล่อช้างป่าเข้าในที่ล่อ
ช้างป่ามักอยู่รวมกันมากมาย
มีทั้งช้างแก่ ช้างรุ่น และลูกช้าง

สัตว์ที่เรารู้จัก

นักเรียนเรียนเรื่องสัตว์หลายชนิด

สัตว์สี่เท้าบ้าง สัตว์สองเท้าบ้าง

เราเรียนเรื่องแมลงบางชนิดด้วย

โลกเรานี้เป็นส่วนสัตว์ใหญ่
มีสัตว์มากมายหลายชนิดในโลก
สัตว์เล็กมากจนถึงสัตว์ใหญ่มาก
สัตว์เล็กบางชนิดเรามองไม่เห็น
สัตว์ส่วนมากเคลื่อนไหวได้
สัตว์บางชนิดวิ่งและกระโดดได้
บางชนิดคลาน บางชนิดว่ายน้ำ
บางชนิดก็บินไปมาในอากาศ

Date due

1	2	3	4
5	6	7	8
9	10	11	12
13	14	15	16
17	18	19	20
21	22	23	24
25	26	27	28
29	30	31	32
33	34	35	36
37	38	39	40
41	42	43	44
45	46	47	48
49	50	51	52
53	54	55	56
57	58	59	60
61	62	63	64
65	66	67	68
69	70	71	72
73	74	75	76
77	78	79	80
81	82	83	84
85	86	87	88
89	90	91	92
93	94	95	96
97	98	99	100

เลขเรียกหนังสือ
Call No.

ห้องสมุดกระทรวงศึกษาธิการ

ชื่อผู้แต่ง Author จิตร ภูมิศักดิ์

กมล

ชื่อหนังสือ Title เรื่อง มโนทัศน์/มโนทัศน์

ฉบับที่ 1

หนังสือพิมพ์จำหน่าย ที่โรงพิมพ์กรมตำรวจ กระทรวงธรรมการ

ปทานุกรม พิมพ์ครั้งที่ ๒	เล่มละ ๖ บาท ๕๐ สตางค์
ข้อบังคับและกติกาการศึกษาสำหรับโรงเรียน	๗๕
แบบหัดพูดภาษาแม่เจ้า	๕๐
หนังสืออ่านบังคับเล่มเล็ก เล่ม ๑	๗๕
เลขประถมปีที่ ๑	๗๕
เลขประถมปีที่ ๒	๕๐
แบบสอนไวยากรณ์ประถมปีที่ ๑	๒๕
แบบสอนไวยากรณ์ประถมปีที่ ๒	๓๒
แบบสอนเรขาคณิตประถมปีที่ ๑ หรือมัธยมปีที่ ๒	๓๐
แบบสอนการรักษาคำประถมปีที่ ๑	๓๐
พระราชพงศาวดารกรุงธนบุรี	๕๒
พระพุทธเจ้าตรัสรู้ประวัติ	๓๐
ประมวลกฎหมายแพ่งภาค ๑	๓๐
ประมวลกฎหมายแพ่งภาค ๒	๒๐
คำแนะนำในการฝึกซ้อมกรีฑา	๕๕
พระราชบัญญัติโรงเรียนราษฎร์	๕๕
พระราชบัญญัติประถมศึกษา	๒๐
ข้อสอบไล่ประโยคมัธยมบริบูรณ์ชาย พ.ศ. ๒๔๖๕, ๒๔๖๕, ๒๔๖๖	๓๐
ข้อสอบไล่ประโยคมัธยมบริบูรณ์ชาย และประโยค	
มัธยมวิสามัญหญิง พ.ศ. ๒๔๗๐	๓๐